

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CHED – Chess Platform for Deaf People

EXTRACT (SUMMARY)

Table of Contents

SUMMARY	3
ԱՄՓՈՓՈՒՄ (ARMENIAN SUMMARY)	5
ΠΕΡΙΛΗΨΗ (GREEK SUMMARY)	8
SINTESI (ITALIAN SUMMARY)	11
PODSUMOWANIE (POLISH SUMMARY)	14
REZUMAT (ROMANIAN SUMMARY)	17
ÖZET (TURKISH SUMMARY)	20

Summary

CHED – Chess Platform for Deaf People is a collective partnership project co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union. The project aims to reduce the marginalisation of Deaf people within the arena of chess. It will develop an interactive online chess platform. Sign language will be incorporated to promote social inclusion and self-confidence through the world of chess.

CHED is a pan-European project and as such, organisations from 7 European countries are contributing. The project is coordinated by the Institutul Postliceal “Phoenix”, based in Romania, and supported by Clubul Sportival Surzilor ‘Tacerea’ Cluj (also based in Romania), together with Antik Art LLC – IT Solutions, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST and Sinop Spastic Children Association. These organisations represented the countries of Armenia, Greece, Ireland, Italy, Poland and Turkey respectively.

As part of this project, an online survey was created to better understand the experiences and needs of the Deaf Community. 156 survey responses were recorded from 7 European countries. Contributions were made by individuals who are Deaf (53.8%), Hard of Hearing (29.5%) and Non-Deaf (16.7%). Most recipients were members of the Deaf Community and/or individuals who actively engage with chess or sporting activities.

Participants were asked to state whether they think there are barriers that limit Deaf or Heard of Hearing people’s opportunities to access or participate in sports. A similar question regarding access to chess activities was also raised. 72.3% and 58.0% of participants expressed their belief in the existence of such barriers to sporting and chess activities respectively.

Further investigation was made regarding the nature of the aforementioned limitations. Several barriers were acknowledged through the selection of pre-set options and individual submissions. With regards to limiting factors for Deaf people’s participation in sporting activities, lack of opportunities to learn received the most recognition. Additionally, insufficient availability of equipment and facilities was voted a top 3 most limiting element by every participating country. Interestingly, inadequate opportunities was also the most acknowledged barrier to chess activities for Deaf people.

Further key findings uncovered by the survey include the following:

- The three most recognised barriers to sports for Deaf people were: access to equipment and facilities (25.4%), money (23.7%) and opportunities to learn (23.3%);
- Better accessibility support (25.0%), more funding (18.8%) and more training (18.1%) were the three most suitable actions to overcome the barriers to sports for Deaf people;
- The three most identified barriers to chess activities for Deaf people were: opportunities to learn chess (36.6%), money (20.4%) and access to organised chess leagues (20.4%);
- The three most common solutions to overcoming these barriers to chess activities were: more training (18.6%), creating more chess organisations (16.0%) and better accessibility support (14.7%);

- 32.8% of participants had previously undertaken online training;
- 45.5% of participants stated this training had translation into sign language, whereas 32.7% indicated no sign language translation was provided;
- 31.4% of participants stated that their online training was clear enough to understand, even if sign language wasn't provided;
- 32.7% of participants indicated that the provided sign language was either unclear or in a different language;
- 6.8% of participants stated that their training was the correct length, whereas 6.1% identified it as too long and an additional 6.1% as too short.

The coordinating and Partner companies each produced a national report. These summarised the history of Deaf languages in their relevant country, as well as their accessibility and Deaf sports laws and regulations. An additional European report was produced by Landward Research Teoranta. The compilation of these works provides a comprehensive illustration of the European Deaf Community's history.

Throughout history, those who differ from the "norm" have suffered marginalisation. The Deaf Community is no exception to this. The first public attempt to offer education for Deaf people in Europe was in 1500 in Spain. On the most part, foundation of specialist schools for Deaf people did not occur until the 1800s. Some countries, such as Greece, Turkey and Armenia began their establishment in the late 1800s / early 1900s.

Despite the existing lack of investment into Deaf education, a major setback in gaining equality for Deaf people occurred in Milan in 1880. Here, the Second International Congress on the Education of Deaf People was held. 163 Deaf educators gathered at this conference, where the "incontestable superiority of articulation over signs" was confirmed. Resultantly, use of sign languages in educating Deaf students was banned, giving birth to the era of oralism.

It is evident that throughout history, access to education and even communication has been limited for Deaf people. Research undertaken through CHED aimed to assess whether societal obstacles still exist to inhibit the Deaf Community's access to sporting activities.

Since the re-emersion of sign language approximately 80 years after the Milan Conference, there has been positive movement towards equality for Deaf and Hard of Hearing people. However, further investment and consideration within the field of Deaf sports is required. CHED research allows the needs of European Deaf Communities to be assessed, raising important areas for action within individual nations. Key points raised include; assignment of appropriate funding and the importance of organisational infrastructure. It is highlighted that in some EU countries, such as Romania, a national Deaf sports association does not exist. Emphasis on such details brings opportunities for reflection on current systems and legislation. In turn, this enables development of other platforms, like CHED, which can contribute to a sense of inclusion for Deaf and Hard of Hearing people.

Ամփոփում

CHED- ՏՇախմատի հարթակ խուլերի համար | կոլեկտիվ համագործակցության նախագիծ է, համաֆինանսավորված Եվրոպական Միության Էրասմուս+ Ծրագրով: Նախագծի նպատակն է ավելացնել Խուլ մարդկանց ներգրավվածությունը շախմատի ասպարեզում: Ծրագրի շրջանակներում մշակվելու է ինտերակտիվ շախմատի հարթակ: Օգտագործվելու է ժեստերի լեզուն, շախմատի աշխարհում սոցիալական ներառություն և ինքնավստահություն տարածելու համար:

CHED-ը համաեվրոպական նախագիծ է, որը իրագործվում է 7 Եվրոպական կազմակերպության կողմից: Նախագիծը համակարգում է Institutul Postliceal “Phoenix” համալսարանը, որը գտնվում է Ռումինիայում, Clubul Sportival Surzilor ‘Tacerea’ Cluj կազմակերպության աջակցությամբ, որը նույնպես գտնվում է Ռումինիայում, համատեղ Antik Art LLC – IT Solution, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST և Sinop Spastic Children Association. Վերոնշյալ կազմակերպությունները հետևյալ երկրներից են՝ Հայաստան, Հունաստան, Իռլանդիա, Իտալիա, Լեհաստան և Թուրքիա:

Որպես նախագծի մի մաս, իրականացվեց առցանց հարցում, Խուլերի համայնքի պահանջները ավելի լավ հասկանալու նպատակով: 7 երկրներից հավաքագրվեց 156 պատասխան: Պատասխանները տրամադրված էին երեք հիմնական խմբերի ներկայացուցիչների կողմից՝ բացարձակ չլսող (53.8%), դժվարությամբ լսող 29.5%), բացարձակ լսող (16.7%):

Հարցման մասնակիցների գերակշռող մասը Խուլերի Համայնքի անդամներ են և/կամ անհատներ որոնք ներգրավված են շախմատի կամ սպորտի ասպարեզում: Մասնակիցներին խնդրել են նշել իրենց կարծիքը այն մասին, թե արդյոք կան խոչընդոտներ, որոնք սահմանափակում են չլսող կամ դժվարությամբ լսող մարդկանց հասանելիությունը սպորտին: Նմանատիպ հարց էր տրված նաև շախմատի հասանելիության վերաբերյալ: Մասնակիցների 72.3% և 58.0% հաստատել էին, որ և՛ սպորտի և՛ շախմատի հասանելիության հարցում առկա են խոչընդոտներ:

Հետագա ուսումնասիրությունը նպատակ ուներ բացահայտելու վերոհիշյալ սահմանափակումների բնույթը: Մի քանի խոչընդոտներ ընտրված էին հարցաշարում տրամադրված տարբերակներից, մյուսներն էլ՝ անհատական լրացումներից: Ինչ վերաբերում է մարզական գործունեության մեջ խուլերի մասնակցության սահմանափակող գործոններին, սովորելու հնարավորության բացակայությունն առավելագույն սահմանափակող տարրն է: Բացի այդ, սարքավորումների սակավությունը և անբավարար մատչելիությունը յուրաքանչյուր մասնակից երկրի կողմից ընտրվեց առավել սահմանափակող 3 տարրերից մեկը: Հետաքրքիր է, որ շախմատին խուլերի հասանելիության հարցում՝ սովորելու անբավարար հնարավորությունները նույնպես առավելագույն նշված խոչընդոտներից էր:

Այսպիսով, կարող ենք ծանոթանալ հարցաշարի արդյունքում բացահայտված գլխավոր խնդիրներին՝

- Խուլերի մարզական գործունեության և սպորտի հասանելիության երեք հիմնական խոչընդոտներն են՝ սարքավորումներ (25,4%), գումար (23,7%) և սովորելու հնարավորություն (23,3%);
- Խուլ մարդկանց սպորտի հասանելիության խոչընդոտները հաղթահարելու համար նշված առավելագույն երեք տարբերակներն էին՝ ավելի մեծ աջակցություն (25.0%), ավելի շատ ֆինանսավորում (18.8%) և դասաժամերի ավելացում (18.1%);
- Խուլերի շախմատի հասանելիության երեք հիմնական խոչընդոտներն են՝ շախմատ սովորելու հնարավորություն (36,6%), գումար (20,4%) և առկա շախմատի խմբակներ (20,4%);
- Շախմատային գործունեության այս խոչընդոտները հաղթահարելու երեք ամենատարածված լուծումներն էին՝ դասաժամերի ավելացում (18,6%), շախմատային խմբակների ավելացում (16,0%) և մատչելիություն (14,7%);
- Մասնակիցների 32.8% -ը նախկինում ստացել էր առցանց ուսուցում;
- Մասնակիցների 45.5% -ը նշել է, որ այդ դասընթացը թարգմանված է եղել ժեստերի լեզվով, մինչդեռ 32.7% -ը նշել է, որ ժեստերի լեզվի թարգմանությունը չի տրամադրվել;
- Մասնակիցների 31.4% -ը նշել է, որ առցանց դասընթացը բավական պարզ և մատչելի է եղել, նույնիսկ եթե թարգմանված չէր ժեստերի լեզվով;
- Մասնակիցների 32.7% -ը նշել է, որ տրամադրված ժեստերի լեզվով թարգմանությունը եղել է կամ ոչ պարզ կամ այլ երկրի ժեստերի լեզվով;
- Մասնակիցների 6.8% -ը նշել է, որ առցանց դասընթացը ճիշտ տևողություն է ունեցել, 6.1% -ը այն համարել է չափազանց երկար և 6.1% -ը՝ չափազանց կարճ:

Համակարգող և գործընկեր կազմակերպությունները յուրաքանչյուրը կազմել են ազգային զեկույց: Ձեկույցները ամփոփում են մասնակից երկրներում ժեստերի լեզվի պատմությունը, ինչպես նաև սպորտին խուլերի հասանելիության մասին օրենքներն ու կանոնակարգերը: Landward Research Teoranta- ն պատրաստեց լրացուցիչ եվրոպական զեկույց: Ձեկույցը պարունակում է Եվրոպայում Խուլերի Համայնքի պատմության համապարփակ նկարագրություն:

Պատմության ընթացքում նրանք, ովքեր տարբերվել են «նորմայից», ենթարկվել են տարանջատման: Խուլերի համայնքը բացառություն չէ: Եվրոպայում խուլ մարդկանց կրթելու առաջին փորձը տեղի է ունեցել 1500 թվականին Իսպանիայում: Խուլերի համար մասնագիտացված դպրոցների հիմնումը տեղի է ունեցել 1800-ականներին: Որոշ երկրներ, ինչպիսիք են Հունաստանը, Թուրքիան և Հայաստանը՝ սկսեցին 1800-ականների վերջին / 1900-ականների սկզբին:

Խուլերի կրթության հարցում ներդրումների բացակայության հետ միաժամանակ 1880 թ.-ին Միլանում հետընթաց տեղի ունեցավ նաև խուլերի և լսողների իրավահավասարության հարցում: Այդ ընթացում տեղի ունեցավ Խուլերի կրթության հիմնահարցերի մասին երկրորդ միջազգային համագումարը: 163 Խուլ ուսուցիչներ ներկայացել էին այդ համագումարին, որտեղ հաստատվեց «հողավորման անառարկելի գերազանցությունը նշանների նկատմամբ»: Արդյունքում, խուլ ուսանողներին կրթելու համար ժեստերի լեզվի օգտագործումը արգելվեց՝ ծնելով բանավոր խոսքի դարաշրջանը:

Ակնհայտ է, որ պատմության ընթացքում խուլ մարդկանց համար սահմանափակ է եղել կրթության և նույնիսկ հաղորդակցության հասանելիությունը: CHED-ի միջոցով իրականացված հետազոտությունը նպատակ ուներ գնահատելու, թե արդյոք դեռ կան սոցիալական խնդիրներ որոնք խոչընդոտում են խուլերի համայնքի հասանելիությանը սպորտին:

Ժեստերի լեզվի տարածման հետևանքով, մոտավորապես Միլանի համագումարից 80 տարի անց, դրական շարժ նկատվեց խուլերի և լսողների իրավահավասարության հարցում: CHED-ի հետազոտությունը թույլ է տալիս գնահատել խուլերի եվրոպական համայնքի կարիքները՝ հաշվի առնելով ազգային առանձնահատկությունները, ինչպես նաև տարանջատել ոլորտները, որտեղ անհրաժեշտ է փոփոխություններ կատարել: Բացահայտված հիմնահարցերը հետևյալն են՝ համապատասխան ֆինանսավորումը և կազմակերպչական ենթակառուցվածքների կարևորությունը: Ընդգծվում է, որ ԵՄ որոշ երկրներում, ինչպիսին է Ռումինիան, խուլերի սպորտի ազգային ասոցիացիա գոյություն չունի: Նման մանրամասների շեշտադրումը հնարավորություն է տալիս մտորելու ներկա համակարգի և օրենսդրության մասին: Իր հերթին, սա հնարավորություն է տալիս զարգացնել այլ հարթակներ, ինչպիսին է CHED-ը, ինչը կարող է նպաստել խուլ և լսողական խնդիրներ ունեցող մարդկանց ներառականությանը:

Περίληψη

Το CHED – η πλατφόρμα σκακιού για Κωφούς είναι ένα έργο συλλογικής εταιρικής σχέσης που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το έργο στοχεύει στη μείωση της περιθωριοποίησης των Κωφών στο άθλημα του σκακιού. Θα αναπτύξει μια διαδραστική διαδικτυακή πλατφόρμα εκμάθησης σκακιού. Η Νοηματική Γλώσσα θα ενσωματωθεί για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και της ενδυνάμωσης των ατόμων με προβλημάτων ακοής, μέσω του κόσμου του σκακιού.

Το CHED είναι ένα πανευρωπαϊκό έργο και ως εκ τούτου, συμμετέχουν φορείς από 7 Ευρωπαϊκές χώρες. Το έργο συντονίζεται από το Institutul Postliceal «Phoenix», με έδρα τη Ρουμανία, και υποστηρίζεται από το Clubul Sportival Surzilor «Taceria» Cluj (επίσης με έδρα τη Ρουμανία), μαζί με την Antik Art LLC - IT Solutions, το Κέντρο Επικοινωνίας & Τεχνολογίας (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST και Sinop Spastic Children Association. Οι φορείς αυτοί εκπροσωπούν τις χώρες της Αρμενίας, της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Ιταλίας, της Πολωνίας και της Τουρκίας αντίστοιχα.

Στο πλαίσιο αυτού του έργου, δημιουργήθηκε μια διαδικτυακή έρευνα για την καλύτερη κατανόηση των εμπειριών και των αναγκών της κοινότητας των κωφών. Καταγράφηκαν 156 απαντήσεις, από 7 ευρωπαϊκές χώρες. Οι συμμετέχοντες ήταν κωφά άτομα (53,8%), άτομα με προβλήματα ακοής (29,5%) και ακούοντες (16,7%). Οι περισσότεροι συμμετέχοντες ήταν μέλη της κοινότητας κωφών, ή άτομα που ασχολούνται ενεργά με το σκάκι ή με άλλες αθλητικές δραστηριότητες.

Ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να δηλώσουν εάν πιστεύουν ότι υπάρχουν εμπόδια που περιορίζουν τις ευκαιρίες των ατόμων με προβλήματα ακοής, στο να έχουν πρόσβαση ή να συμμετέχουν σε αθλήματα. Ένα παρόμοιο ερώτημα σχετικά με την πρόσβαση σε δραστηριότητες σκακιού τέθηκε επίσης. Το 72,3% και το 58,0% των συμμετεχόντων εξέφρασαν την πεποίθησή τους για την ύπαρξη τέτοιων εμποδίων στις αθλητικές και σκακιστικές δραστηριότητες αντίστοιχα.

Περαιτέρω έρευνα έγινε σχετικά με τη φύση των προαναφερθέντων περιορισμών. Πολλά εμπόδια εντοπίστηκαν λόγω μειωμένων και προκαθορισμένων επιλογών. Όσον αφορά τους περιοριστικούς παράγοντες για τη συμμετοχή των Κωφών σε αθλητικές δραστηριότητες, η έλλειψη ευκαιριών για μάθηση, έλαβε το μεγαλύτερο ποσοστό. Επιπλέον, η ανεπαρκής διαθεσιμότητα εξοπλισμού και εγκαταστάσεων ψηφίστηκε, ως το τρίτο πιο περιοριστικό στοιχείο, από κάθε συμμετέχουσα χώρα. Είναι ενδιαφέρον, ότι οι ανεπαρκείς ευκαιρίες ήταν επίσης, το πιο σημαντικό εμπόδιο στις δραστηριότητες σκακιού για κωφούς.

Στα βασικά συμπεράσματα της έρευνας περιλαμβάνονται τα ακόλουθα:

- Τα τρία πιο αναγνωρισμένα εμπόδια στον αθλητισμό για τους Κωφούς ήταν: πρόσβαση σε εξοπλισμό και εγκαταστάσεις (25,4%), χρήματα (23,7%) και ευκαιρίες μάθησης (23,3%).
- Η καλύτερη υποστήριξη προσβασιμότητας (25,0%), περισσότερη χρηματοδότηση (18,8%) και περισσότερη κατάρτιση (18,1%) ήταν οι τρεις πιο κατάλληλες δράσεις για να ξεπεραστούν τα εμπόδια στον αθλητισμό για τους Κωφούς.

- Τα τρία πιο αναγνωρισμένα εμπόδια στις δραστηριότητες σκακιού για τους Κωφούς ήταν: ευκαιρίες για μάθηση σκακιού (36,6%), χρήματα (20,4%) και πρόσβαση σε οργανωμένα πρωταθλήματα σκακιού (20,4%).
- Οι τρεις πιο κοινές λύσεις για την υπέρβαση αυτών των εμποδίων στις δραστηριότητες σκακιού ήταν: περισσότερη κατάρτιση (18,6%), δημιουργία περισσότερων οργανώσεων σκακιού (16,0%) και καλύτερη υποστήριξη προσβασιμότητας (14,7%).
- Το 32,8% των συμμετεχόντων είχε προηγουμένως πραγματοποιήσει διαδικτυακή εκπαίδευση.
- Το 45,5% των συμμετεχόντων δήλωσαν ότι αυτή η εκπαίδευση είχε διερμηνεία στή νοηματική γλώσσα, ενώ το 32,7% ανέφερε ότι δεν είχε διερμηνεία στή νοηματική γλώσσα.
- Το 31,4% των συμμετεχόντων δήλωσαν ότι η διαδικτυακή εκπαίδευσή τους ήταν αρκετά ξεκάθαρη για να καταλάβει, ακόμη και αν δεν παρέχεται νοηματική γλώσσα.
- Το 32,7% των συμμετεχόντων δήλωσε ότι η παρεχόμενη νοηματική γλώσσα, ήταν είτε ασαφής, είτε ήταν σε άλλη διαφορετική γλώσσα.
- 6,8% των συμμετεχόντων δήλωσαν ότι η εκπαίδευσή τους είχε τη σωστή διάρκεια, ενώ το 6,1% την αναγνώρισε ως πολύ μεγάλη και ένα επιπλέον 6,1% ως πολύ σύντομη.

Οι συντονιστικοί και συνεργαζόμενοι φορείς του έργου, εκπόνησαν ο καθένας ,μια εθνική έκθεση. Αυτές οι εκθέσεις, συνοψίζουν την ιστορία των γλωσσών των κωφών της χώρας τους , καθώς και την προσβασιμότητα, τους νόμους και κανονισμούς για τον αθλητισμό των κωφών , στη κάθε χώρα. Μια επιπλέον ευρωπαϊκή έκθεση εκπονήθηκε από την Landward Research Teoranta. Η συλλογή αυτών των έργων παρέχει μια ολοκληρωμένη, περιληπτική ,απεικόνιση της ιστορίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των Κωφών.

Σε όλη την ανθρώπινη ιστορία, αυτοί που διαφέρουν από την «κανονικότητα» έχουν υποστεί περιθωριοποίηση. Η κοινότητα κωφών δεν αποτελεί εξαίρεση σε αυτό. Η πρώτη δημόσια προσπάθεια παροχής εκπαίδευσης για Κωφούς στην Ευρώπη ήταν το 1500 στην Ισπανία. Ως επί το πλείστον, η ίδρυση εξειδικευμένων σχολείων για κωφούς δεν συνέβη μέχρι πριν το 1800. Ορισμένες χώρες, όπως η Ελλάδα, η Τουρκία και η Αρμενία ξεκίνησαν την ίδρυσή τους στα τέλη του 1800 ή αρχές του 1900.

Παρά την έλλειψη επενδύσεων στην εκπαίδευση για τους Κωφούς, ένα μεγάλο εμπόδιο στην απόκτηση ισοτιμίας από τους Κωφούς, συνέβη στο Μιλάνο το 1880. Εκεί πραγματοποιήθηκε το Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο για την Εκπαίδευση των Κωφών. 163 εκπαιδευτικοί κωφών συγκεντρώθηκαν σε αυτό το συνέδριο, όπου επιβεβαιώθηκε η «αδιαμφισβήτητη υπεροχή της άρθρωσης (προφορισμός) έναντι της Νοηματικής Γλώσσας». Κατά συνέπεια, απαγορεύτηκε η χρήση των νοηματικών γλωσσών στην εκπαίδευση των Κωφών μαθητών, που γεννήθηκαν στην εποχή του προφορισμού.

Είναι προφανές, ότι σε όλη την ιστορία , η πρόσβαση στην εκπαίδευση αλλά και στην επικοινωνία, ήταν περιορισμένη για τους Κωφούς. Έρευνα που πραγματοποιήθηκε μέσω του CHED είχε ως στόχο να εκτιμήσει εάν εξακολουθούν να υπάρχουν κοινωνικά εμπόδια που εμποδίζουν την πρόσβαση της κοινότητας των Κωφών, σε αθλητικές δραστηριότητες.

Από την επανεμφάνιση της νοηματικής γλώσσας, περίπου 80 χρόνια μετά τη Διάσκεψη του Μιλάνου, έχουν γίνει θετικά βήματα, σε θέματα ισότητας για τα κωφά και βαρήκοα άτομα. Ωστόσο, απαιτείται περαιτέρω επένδυση και μελέτη στον τομέα των αθλημάτων για τους κωφούς. Η έρευνα CHED επιτρέπει την αξιολόγηση των αναγκών των Ευρωπαϊκών Κωφών Κοινοτήτων, αυξάνοντας σημαντικούς τομείς δράσης,σε κάθε κράτος χωριστά. Τα βασικά σημεία που τέθηκαν περιλαμβάνουν: ανάθεση κατάλληλης χρηματοδότησης και τη σημασία της οργανωτικής υποδομής. Τονίζεται ότι σε ορισμένες χώρες της ΕΕ, όπως η Ρουμανία, δεν υπάρχει εθνική αθλητική ένωση κωφών. Η έμφαση σε τέτοια στοιχεία προσφέρει ευκαιρίες για προβληματισμό για τα ισχύοντα συστήματα και τη νομοθεσία. Με τη σειρά του, αυτό επιτρέπει την ανάπτυξη και άλλων πλατφορμών, όπως το CHED, οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στην ισότιμη ένταξη των κωφών και των ατόμων με προβλήματα ακοής στο χώρο του αθλητισμού ,αλλά και στη κοινωνική ζωή.

Sintesi

CHED - Chess Platform for Deaf People è un progetto cofinanziato dal Programma Erasmus+ dell'Unione Europea. Il progetto mira a contrastare il fenomeno dell'emarginazione delle persone sorde nel gioco degli scacchi, attraverso la realizzazione di una piattaforma di scacchi interattiva, online. Grazie all'inserimento della lingua dei segni all'interno della piattaforma, gli utenti potranno aumentare la fiducia in se stessi.

CHED è un progetto europeo composto da organizzazioni di 7 differenti paesi europei. Il progetto è coordinato dall'Institutul Postliceal "Phoenix", con sede in Romania, e sostenuto dal Clubul Sportival Surzilor 'Tacerea' Cluj (anch'esso con sede in Romania), insieme ad Antik Art LLC - IT Solutions, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST e Sinop Spastic Children Association. Queste organizzazioni provengono rispettivamente da Armenia, Grecia, Irlanda, Italia, Polonia e Turchia.

Ai fini del progetto è stato creato un sondaggio online per comprendere meglio le esperienze e le esigenze della Comunità dei Sordi. Sono state registrate 156 risposte al sondaggio in 7 paesi europei. I contributi sono stati forniti da persone sorde (53,8%), non udenti (29,5%) e non sordi (16,7%). La maggior parte dei partecipanti sono membri della Comunità Sordi e/o persone impegnate attivamente negli scacchi o in attività sportive.

Ai partecipanti è stato chiesto di dichiarare se pensano esistano barriere che limitino l'accesso o la partecipazione ad attività sportive a persone sorde o non udenti. Una domanda simile è stata posta anche per quanto riguarda l'accesso al mondo degli scacchi. Il 72,3% e il 58,0% dei partecipanti ha espresso la propria convinzione dell'esistenza di tali barriere alle attività sportive e scacchistiche.

Sono state effettuate ulteriori indagini sulla natura di queste limitazioni. Sono state riconosciute diverse barriere attraverso l'utilizzo di un formato a risposta multipla. Per quanto riguarda i fattori limitanti per la partecipazione delle persone sorde alle attività sportive, "la mancanza di opportunità di apprendimento" ha ricevuto il maggior numero di risposte. Inoltre, l'insufficiente disponibilità di attrezzature e strutture risulta come uno dei 3 elementi maggiormente limitanti per ogni paese partecipante. È interessante notare che la mancanza di opportunità è stata anche la barriera più riconosciuta anche nel gioco degli scacchi.

Altri risultati chiave emersi dal sondaggio sono i seguenti:

- I tre ostacoli più riconosciuti allo sport per le persone sorde sono stati: l'accesso alle attrezzature e alle strutture (25,4%), il denaro (23,7%) e le basse opportunità di apprendimento (23,3%);
- Un migliore supporto all'accessibilità (25,0%), più finanziamenti (18,8%) e più formazione (18,1%) sono state riconosciute come le soluzioni più adatte a superare le barriere;

- Le tre barriere più riconosciute nel gioco degli scacchi sono state: impossibilità di imparare gli scacchi (36,6%), denaro (20,4%) e mancanza di accesso a tornei di scacchi (20,4%);
- Le tre soluzioni più comuni per superare queste barriere sono state: incremento delle attività di formazione (18,6%), la creazione di più club di scacchi (16,0%) e un migliore supporto all'accessibilità (14,7%);
- Il 32,8% dei partecipanti ha già intrapreso una formazione online;
- Il 45,5% dei partecipanti ha dichiarato che il corso è stato tradotto nella lingua dei segni, mentre il 32,7% ha dichiarato che non è stata fornita alcuna traduzione;
- Il 31,4% dei partecipanti ha dichiarato che il corso online è stato abbastanza chiaro da comprendere, anche in assenza di una traduzione in lingua dei segni;
- Il 32,7% dei partecipanti ha indicato che la lingua dei segni fornita era poco chiara o in una lingua diversa;
- Il 6,8% dei partecipanti ha dichiarato che il corso aveva una durata adeguata, mentre il 6,1% l'ha identificata come troppo lunga e un ulteriore 6,1% come troppo corta.

Il coordinatore del progetto e i partner hanno prodotto ognuno un report su scala nazionale. Questi hanno riassunto la storia delle lingue dei segni nel loro paese, così come la loro accessibilità e le leggi e i regolamenti sportivi in favore dei sordi. Un ulteriore report è stato prodotto dalla Landward Research Teoranta che ha offerto una panoramica completa della storia della Comunità Europea dei Sordi.

Nel corso della storia, qualunque individuo fuori dalla "norma" ha subito un'emarginazione. La Comunità dei Sordi non fa eccezione. Il primo tentativo d'interesse pubblico di offrire un'istruzione ai sordi in Europa risale al 1500 in Spagna. Nella maggior parte dei casi, attraverso la fondazione di scuole specializzate per non udenti, avvenuta però solo nel 1800. Alcuni paesi, come la Grecia, la Turchia e l'Armenia hanno avviato questo tipo di istruzione alla fine del 1800 / inizio del 1900.

Nonostante l'attuale mancanza di investimenti nell'educazione dei sordi, nel 1880 a Milano si verificò una grave battuta d'arresto nell'ottenere l'uguaglianza per le persone sorde. Qui si tenne il Secondo Congresso Internazionale sull'Educazione dei Sordi. 163 educatori sordi si riunirono in questo convegno, dove fu confermata "l'incontestabile superiorità dell'articolazione del linguaggio rispetto ai segni". Di conseguenza, l'uso del linguaggio dei segni nell'educazione degli studenti sordi fu proibito, dando vita all'era della parola.

È evidente che nel corso della storia, l'accesso all'istruzione e anche alla comunicazione è stato limitato per le persone sorde. La ricerca condotta attraverso CHED mira a valutare se esistono ancora ostacoli sociali che impediscono l'accesso della comunità dei sordi alle attività sportive.

Dal ritorno della lingua dei segni, circa 80 anni dopo la Conferenza di Milano, si è registrato un aumento delle pari opportunità per le persone sorde e ipoudenti. Tuttavia, sono necessari ulteriori investimenti e

pratiche negli sport praticati da sordi. La ricerca CHED permette di valutare le esigenze delle Comunità Sorde europee, sollevando importanti argomentazioni all'interno delle singole nazioni. I punti chiave sollevati includono: l'assegnazione di finanziamenti adeguati e l'importanza delle infrastrutture organizzative. Si sottolinea che in alcuni paesi dell'UE, come la Romania, non esiste un'associazione sportiva nazionale per lo sport praticato dai sordi. Questo documento offre opportunità di riflessione sui sistemi e sulla legislazione attuali. A sua volta, il progetto permetterà lo sviluppo di altre piattaforme, come CHED, che possano contribuire ad accrescere il senso di inclusione per le persone sorde o con problemi di udito.

Podsumowanie

CHED - Platforma Szachowa dla osób niesłyszących to zbiorowy projekt partnerski współfinansowany ze środków programu Unii Europejskiej Erasmus +. Projekt ma na celu zmniejszenie marginalizacji osób niesłyszących na arenie szachowej poprzez opracowanie interaktywnej platformy szachowej online, a język migowy poprzez świat szachów zostanie włączony do promowania integracji społecznej i większej pewności siebie.

CHED to projekt ogólnoeuropejski, do którego wnoszą wkład organizacje z 7 krajów europejskich. Projekt jest koordynowany przez Institutul Postliceal „Phoenix” z siedzibą w Rumunii i wspierany przez Clubul Sportival Surzilor „Tacerea” Kluż (również z siedzibą w Rumunii), wraz z Antik Art LLC - IT Solutions, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST i Sinop Spastic Children Association. Organizacje te są reprezentowane przez (w kolejności) Armenię, Grecję, Irlandię, Włochy, Polskę i Turcję.

W ramach tego projektu stworzono ankietę internetową, której celem było lepsze zrozumienie doświadczeń i potrzeb społeczności osób niesłyszących. Zarejestrowano 156 odpowiedzi na ankietę z 7 krajów europejskich. Pochodziły one od osób niesłyszących (53,8%), słabosłyszących (29,5%) i słyszących (16,7%). Większość odbiorców to członkowie społeczności osób niesłyszących i / lub osoby, które aktywnie angażują się w szachy lub sport.

Uczestnicy zostali poproszeni o stwierdzenie czy uważają, że istnieją bariery ograniczające możliwości dostępu do sportów lub uprawiania sportów przez osoby niesłyszące lub słabosłyszące. Podniesiono również podobną kwestię dotyczącą dostępu do działalności szachowej. 72,3% i 58,0% uczestników wyraziło przekonanie o istnieniu takich barier zarówno w sporcie jak i szachach.

Przeprowadzono dalsze badanie dotyczące charakteru wyżej wymienionych ograniczeń. Kilka przeszkód zostało potwierdzonych poprzez wybór wcześniej ustalonych opcji i indywidualnych zgłoszeń. Jeśli chodzi o czynniki ograniczające udział osób niesłyszących w zajęciach sportowych, największe uwagę zwrócił brak możliwości uczenia się. Ponadto, niewystarczająca dostępność sprzętu i obiektów zostały uznane za 3 najbardziej ograniczające elementy we wszystkich krajach uczestniczących. Co ciekawe, niewystarczające możliwości były również najbardziej uznaną przeszkodą w szachowej działalności osób niesłyszących.

Dalsze kluczowe ustalenia ujawnione w ankiecie obejmują:

- Trzy najbardziej rozpoznawalne bariery w uprawianiu sportu dla osób niesłyszących to: dostęp do sprzętu i obiektów sportowych (25,4%), pieniądze (23,7%) i brak możliwości uczenia się (23,3%);
- Lepsze wsparcie dostępności (25,0%), większe dofinansowanie (18,8%) i więcej szkoleń (18,1%) to trzy najbardziej odpowiednie działania w celu pokonania barier sportowych dla osób niesłyszących;

- Trzy najbardziej zidentyfikowane bariery w szachowej aktywności osób niesłyszących to: brak możliwości nauki gry w szachy (36,6%), brak pieniędzy (20,4%) i brak dostępu do zorganizowanych lig szachowych (20,4%);
- Trzy najczęstsze sposoby przezwyciężenia tych barier w działalności szachowej to: więcej szkoleń (18,6%), tworzenie większej liczby organizacji szachowych (16,0%) i lepsze wsparcie dostępności (14,7%);
- 32,8% uczestników odbyło wcześniej szkolenie online;
- 45,5% uczestników stwierdziło, że te szkolenia, w których uczestniczyli były przetłumaczone na język migowy, natomiast 32,7% wskazało, że nie było tłumaczenia na język migowy;
- 31,4% uczestników stwierdziło, że ich szkolenie online było wystarczająco jasne, aby je zrozumieć, nawet jeśli nie zapewniono języka migowego;
- 32,7% uczestników wskazało, że język migowy był albo niejasny, albo w innym języku (migowym);
- 6,8% uczestników stwierdziło, że ich szkolenie było odpowiedniej długości, natomiast 6,1% określiło je jako zbyt długie, a dodatkowe 6,1% jako zbyt krótkie.

Każda z organizacji koordynujących i partnerskich przygotowała raport krajowy. Podsumowały one historię języków migowych w ich krajach, a także ich dostępność, przepisy i regulacje dotyczące sportów dla osób niesłyszących. Dodatkowy raport europejski został sporządzony przez Landward Research Teoranta. Zestawienie tych prac stanowi kompleksową ilustrację historii Europejskiej Wspólnoty Osób Niesłyszących.

Ci, którzy odbiegają od „normy”, na przestrzeni dziejów byli marginalizowani. Społeczność osób niesłyszących nie jest wyjątkiem. Pierwsza publiczna próba zaoferowania nauki osobom niesłyszącym w Europie miała miejsce w 1500 roku w Hiszpanii. W większości tworzenie specjalistycznych szkół dla osób niesłyszących nastąpiło dopiero w XIX wieku. Niektóre kraje, takie jak Grecja, Turcja i Armenia, rozpoczęły swoją działalność pod koniec XIX i na początku XX wieku.

Pomimo istniejącego braku inwestycji w edukację osób niesłyszących, w Mediolanie w 1880 roku doszło do poważnego niepowodzenia w uzyskaniu równości dla osób niesłyszących. Odbył się tutaj II Międzynarodowy Kongres Edukacji Osób Niesłyszących. Na tej konferencji zebrano się 163 niesłyszących wychowawców, na której potwierdziła się „niekwestionowana przewaga artykulacji nad znakami”. W rezultacie zakazano używania języków migowych w kształceniu uczniów niesłyszących, co dało początek epoce oralizmu.

Jest oczywiste, że w całej historii dostęp do edukacji, a nawet komunikacji był ograniczony dla osób niesłyszących. Badania podjęte w ramach projektu CHED miały na celu ocenę, czy nadal istnieją przeszkody społeczne utrudniające społeczności osób niesłyszących dostęp do zajęć sportowych.

Od czasu ponownego wprowadzenia języka migowego około 80 lat po konferencji w Mediolanie, nastąpił pozytywny ruch w kierunku równości dla osób niesłyszących i słabosłyszących. Konieczne są jednak dalsze kroki i rozważania w dziedzinie sportów dla osób niesłyszących. Badania w ramach projektu CHED pozwalają ocenić potrzeby europejskich społeczności osób niesłyszących, wskazując ważne obszary działania w poszczególnych krajach. Najważniejsze poruszone kwestie obejmują; przeznaczenie odpowiednich środków finansowych i znaczenie infrastruktury organizacyjnej. Podkreśla się, że w niektórych krajach UE, np. W Rumunii, nie istnieje krajowy związek sportowy dla osób niesłyszących. Nacisk na takie szczegóły daje możliwość refleksji na temat obecnych systemów i prawodawstwa. To z kolei umożliwia rozwój innych platform, takich jak CHED, które mogą przyczynić się do poczucia integracji osób niesłyszących i słabosłyszących.

Rezumat

Platforma de Șah pentru Surzi CHED este un proiect de parteneriat colectiv cofinanțat de Programul Erasmus + al Uniunii Europene. Proiectul își propune să reducă marginalizarea persoanelor surde în domeniul șahului. Acesta va dezvolta o platformă interactivă de șah online. Limbajul semnelor va fi încorporat pentru a promova incluziunea socială și încrederea în sine prin lumea șahului.

CHED este un proiect pan-european și, ca atare, organizații din 7 țări europene contribuie la acest proiect. Proiectul este coordonat de Institutul Postliceal „Phoenix”, cu sediul în România, și susținut de Clubul Sportiv al Surzilor 'Tăcerea' Cluj (de asemenea, cu sediul în România), împreună cu Antik Art LLC - IT Solutions, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST și Asociația Spastic Children din Sinop. Aceste organizații reprezintă țările din Armenia, Grecia, Irlanda, Italia, Polonia și, respectiv, Turcia.

Ca parte a acestui proiect, a fost creat un sondaj online pentru a înțelege mai bine experiențele și nevoile comunității surzilor. Au fost înregistrate 156 de răspunsuri la sondaje din 7 țări europene. Contribuțiile au fost aduse de către persoanele surde (53,8%), cu deficiențe de auz (29,5%) și persoane auzitoare (16,7%). Majoritatea respondenților au fost membri ai comunității surde și / sau persoane care se activează în șah sau în lumea sportului.

Participanții au fost rugați să precizeze dacă cred că există bariere care limitează oportunitățile persoanelor surde sau auzitoare de a accede sau de a participa la activități sportive. De asemenea, a fost ridicată o întrebare similară cu privire la accesul la activitățile de șah. 72,3%, respectiv 58,0% dintre participanți și-au exprimat convingerea în existența unor astfel de bariere în calea activităților sportive și a șahului.

Au fost efectuate investigații suplimentare cu privire la natura limitărilor menționate anterior. Au fost recunoscute mai multe bariere prin selectarea unor opțiuni prestabilite și a unor observații individuale. În ceea ce privește factorii limitativi pentru participarea surzilor la activități sportive, lipsa oportunităților de învățare a primit cea mai mare recunoaștere. În plus, disponibilitatea insuficientă a echipamentelor și facilităților au fost votate drept alți doi factori, intrând astfel în top 3 factori limitativi pentru toate țările participante. Interesant este faptul că oportunitățile inadecvate au fost, de asemenea, cea mai recunoscută barieră în calea activităților de șah pentru persoanele surde.

Alte constatări cheie descoperite de sondaj sunt următoarele:

- Cele mai recunoscute trei bariere în calea sportului pentru persoanele surde au fost: accesul la echipamente și facilități (25,4%), lipsa banilor (23,7%) și oportunități de învățare (23,3%);
- Un sprijin mai bun pentru accesibilitate (25,0%), mai multă finanțare (18,8%) și mai multă formare (18,1%) au fost cele trei acțiuni cele mai potrivite pentru depășirea barierelor în calea sportului pentru persoanele surde;

- Cele trei bariere în calea activităților de șah pentru persoanele surde, cel mai des identificate, au fost: oportunitățile de a învăța șah (36,6%), lipsa banilor (20,4%) și accesul la organizații de șah (20,4%);
- Cele mai comune trei soluții pentru depășirea acestor bariere în calea activităților de șah au fost: mai multă formare (18,6%), crearea mai multor organizații de șah (16,0%) și un sprijin mai bun pentru accesibilitate (14,7%);
- 32,8% dintre participanți au participat la o formă de instruire online;
- 45,5% dintre cei care au participat la o formă de instruire online au afirmat că acest curs de instruire a avut interpretare în limbajul semnelor, în timp ce 32,7% au indicat că nu s-a oferit această interpretare;
- 31,4% dintre participanți au declarat că instruirea lor online a fost suficient de clară pentru a înțelege, chiar dacă nu a fost interpretată în limbajul semnelor;
- 32,7% dintre participanți au indicat că interpretarea în limbajul semnelor furnizată a fost fie neclară, fie într-o altă limbă;
- 6,8% dintre participanți au afirmat că instruirea lor a fost de o durată corectă, în timp ce 6,1% au identificat-o ca fiind prea lungă, iar alții 6,1% ca fiind prea scurtă.

Instituțiile coordonatoare și parteneri au realizat fiecare câte un raport național. Aceste rapoarte au rezumat istoria limbajului mimico-gestual în țara lor de origine, precum și accesibilitatea, legislația și reglementările sporturilor pentru surzi. Un raport european suplimentar a fost produs de Landward Research Teoranta. Compilația acestor lucrări oferă o ilustrare cuprinzătoare a istoriei Comunității Surde Europene.

De-a lungul istoriei, cei care s-au abătut de la „normă” au suferit marginalizarea. Comunitatea surzilor nu face excepție de la acest lucru. Prima încercare publică de a se oferi educație persoanelor surde din Europa a avut loc în anul 1500, în Spania. În cea mai mare parte, înființarea școlilor specializate pentru surzi nu a apărut decât în anii 1800. Unele țări, precum Grecia, Turcia și Armenia au început înființarea unor astfel de școli doar la sfârșitul anilor 1800 / începutul anilor 1900.

În ciuda lipsei existente de investiții în educația surzilor, un obstacol major în obținerea egalității persoanelor surde a avut loc la Milano în 1880. Aici, a avut loc al doilea congres internațional privind educația persoanelor surde. 163 de educatori surzi au participat la această conferință, care au confirmat „incontestabila superioritate a articulației asupra semnelor”. În consecință, utilizarea limbajului semnelor în educarea studenților surzi a fost interzisă, dând naștere erei oralismului.

Este evident că de-a lungul istoriei, accesul la educație și chiar la comunicare a fost limitat pentru persoanele surde. Cercetările întreprinse prin intermediul CHED au dorit să evalueze dacă încă există obstacole sociale care limitează accesul comunității surde la activități sportive.

De la reintroducerea limbajului semnelor în educație, după aproximativ 80 de ani de la Conferința de la Milano, a existat o mișcare pozitivă către egalitate pentru persoanele surde și hipoacuzice. Cu toate acestea, sunt necesare investiții și considerații suplimentare în domeniul sportului pentru surzi.

Cercetarea CHED permite evaluarea nevoilor comunităților europene ale surzilor, ridicând importanța domeniilor de acțiune în cadrul fiecărei națiuni. Punctele cheie ridicate includ: alocarea unei finanțări adecvate și importanța infrastructurii organizaționale. Se subliniază faptul că în unele țări din UE, de exemplu în România, nu există o asociație națională de sport pentru surzi. Accentul pus pe astfel de detalii oferă oportunități de reflecție asupra sistemelor și legislației actuale. În schimb, acest lucru permite dezvoltarea altor platforme, cum ar fi CHED, care pot contribui la sentimentul de incluziune pentru persoanele surde și hipoacuzice.

Özet

İşitme Engelliler için Satranç Platformu, Avrupa Birliği Erasmus + Programı tarafından finanse edilen bir ortaklık projesidir. Proje, satranç alanında işitme engellilerin dışlanmasını azaltmayı hedefliyor. Projede etkileşimli bir çevrimiçi satranç platformu geliştirilecek. İşitme engellilerin sosyal katılımını artırmak ve kendine güvenini teşvik etmek için satranç dünyasına işaret dili dahil edilecek.

CHED bir pan-Avrupa projesidir ve bu nedenle 7 Avrupa ülkesinden farklı kuruluşlar projeye katkıda bulunmaktadır. Proje, Romanya merkezli Institutul Postliceal "Phoenix" tarafından koordine edilmektedir. Clubul Sportival Surzilor 'Tacerea' Cluj ve Antik Art LLC - IT Solutions, Center of Communication & Technology (KET), Landward Research Teoranta, CEIPES, RES-GEST ve Sinop Spastik Çocuklar Derneği diğer ortaklardır. Bu kuruluşlar sırasıyla Romanya, Ermenistan, Yunanistan, İrlanda, İtalya, Polonya ve Türkiye'de faaliyet gösteren kuruluşlardır.

Bu projenin bir aktivitesi olarak, işitme engellilerin deneyimlerini ve ihtiyaçlarını daha iyi anlamak için çevrimiçi bir anket gerçekleştirildi. Bu ankete 7 Avrupa ülkesinden 156 kişi katıldı. Katılanların % 53,8'i tam işitme engelli (sağır), % 29,5'u hafif işitme engelli ve % 16,7'si herhangi bir işitme problemi olmayan kişilerdir. Katılımcıların çoğu işitme engelli ve/veya satranç veya spor faaliyetleriyle aktif olarak ilgilenen kişilerdir.

Katılımcılardan ağır veya hafifi işitme engellilerin spora erişme veya katılma fırsatlarını sınırlayan engeller olup olmadığı konusundaki kanaatlerini belirtmeleri istendi. Benzer bir soru da satranç faaliyetleri için soruldu. Katılımcıların % 72,3'ü spor faaliyetlerine erişimde ve % 58 'i satranç faaliyetlerine erişimde engellerin olduğuna dair kanaatlerini ifade etti.

Yukarıda belirtilen engellerin niteliğine ilişkin daha fazla soru sorulmuştur. Ankette önceden belirlenmiş seçenekler ve bireysel tercihlere göre soruların değişmesi ile birçok sıkıntı aşılabildi. İşitme engellilerin spor faaliyetlerine katılımını sınırlayan faktörlerle ilgili olarak, öğrenme fırsatlarının eksikliği en çok işaretlenen seçenek oldu. Ek olarak, ekipman ve tesislerin yetersizliği, tüm ülkelerde en önemli 3 sınırlayıcı unsurdan biri oldu. İlginç bir şekilde, fırsatların yetersizliği işitme engelliler için satranç faaliyetlerinin önündeki en önemli engel olarak seçildi.

Anketin ortaya çıkardığı diğer önemli bulgular şunlardır:

- İşitme engelliler için spor yapmanın önündeki en büyük üç engel şunlardı: ekipman ve tesislere erişim (% 25,4), para (% 23,7) ve öğrenme fırsatları (% 23,3).
- İşitme engelliler için sporun önündeki engelleri aşmak için gerekenler şunlardır: daha iyi erişilebilirlik olanakları (% 25.0), daha fazla finansman (% 18.8) ve daha fazla eğitim (% 18.1).
- İşitme engelliler için satranç faaliyetlerinin önündeki en büyük üç engel şunlardı: satranç öğrenme fırsatlarının eksikliği (% 36.6), para (% 20.4) ve organize satranç faaliyetlerine erişim (% 20.4).
- Satranç faaliyetlerinin önündeki bu engelleri aşmak için çözümler: daha fazla eğitim (% 18.6), daha fazla satranç organizasyonu (% 16.0) ve daha iyi erişilebilirlik olanakları (% 14.7).

- Katılımcıların% 32,8'i daha önce satrançla ilgili çevrimiçi eğitim aldıklarını söyledi ve bu katılımcıların% 45,5'i bu eğitimin işaret dili tercümesine sahip olduğunu % 32,7'si aldıkları eğitimde işaret dili tercümesi yapılmadığını belirtti. Bu katılımcıların% 31,4'ü, işaret dili desteği sağlanmasa bile çevrimiçi eğitimlerinin anlayacak kadar açık olduğunu belirttiler.
- Katılımcıların% 32,7'si bu eğitimlerde verilen işaret dili desteğinin net olmadığını veya farklı bir işaret dilinde olduğunu belirtti.
- Katılımcıların% 6.8'i eğitimlerinin doğru uzunlukta olduğunu belirtirken, % 6.1'i bu eğitimleri çok uzun ve % 6.1'i çok kısa olarak tanımladı.

Koordinatör ve proje ortaklarının her biri kendi ülkeleri ile ilgili, işaret dillerinin kendi ülkelerindeki tarihini, erişilebilirliklerini ve işitme engellilere yönelik sporla ilgili yasaları ve düzenlemelerini özetleyen bir rapor hazırladı. Landward Research Teoranta tarafından ek bir Avrupa raporu daha hazırlandı. Bu çalışmaların toplamı, Avrupa İşitme Engelliler Topluluğu'nun tarihinin kapsamlı bir örneğini sağlamaktadır.

Tarih boyunca, genel kabullerden farklı farklı olanlar marjinalleştirmeye maruz kaldılar. İşitme engelliler de buna bir istisna değildir. Avrupa'da işitme engelliler için eğitim sunmaya yönelik ilk kamu girişimi 1500 yılında İspanya'da oldu. İşitme engelliler için uzman okulların kuruluşu ise 1800'lü yıllara kadar pek gerçekleşmedi. Yunanistan, Türkiye ve Ermenistan gibi bazı ülkeler 1800'lerin sonlarında / 1900'lerin başlarında bu tür girişimlere başladılar.

İşitme engellilerin eğitime yönelik yatırım eksikliklerine rağmen, 1880'de Milano'da işitme engelliler için haklarını kazanmada önemli bir aşama elde edildi. Milano'da İkinci Uluslararası Sağırın Eğitimi Kongresi düzenlendi. 163 işitme engelli eğitimci, "telaffuzun işaretlerle iletişim üzerindeki tartışılmaz üstünlüğünün" kabul edildiği bu konferansta bir araya geldi. Sonuç olarak, işitme engellilerin eğitiminde işaret dillerinin kullanılması yasaklanarak işitme engelliler için oralizm çağı başladı.

Tarih boyunca işitme engellilerin eğitime erişimlerinin ve hatta iletişim olanaklarının sınırlı olduğu aşıkardır. CHED aracılığıyla gerçekleştirilen araştırma, işitme engellilerin spor faaliyetlerine erişimini engelleyen toplumsal engellerin hala var olup olmadığını değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Milano Konferansı'ndan yaklaşık 80 yıl sonra işaret dilinin yeniden yayılmasından bu yana ağır ve hafifi işitme engelliler için eşitliğe doğru olumlu adım atılmıştır. Bununla birlikte, işitme engellilere yönelik sporlara daha fazla yatırım yapılmalı ve daha fazla düşünülmalıdır.. CHED araştırması, Avrupa'daki işitme engellilerin ihtiyaçlarının değerlendirilmesine olanak tanıyarak, üye ve aday ülkeler için de önemli eylem alanları ortaya çıkarmıştır.. Öne çıkan anahtar noktalar arasında, yeterli finansmanın sağlanması ve örgütsel altyapının kurulması gelmektedir. Romanya gibi bazı AB ülkelerinde ulusal düzeyde bir İşitme Engelliler spor organizasyonunun bulunmadığı vurgulanmaktadır. Bu tür ayrıntıların vurgulanması, mevcut sistemler ve mevzuatın geliştirilme fırsatlarını sunar. Ağır ve hafif İşitme Güçlüğü çeken kişiler için kapsayıcılık hissine katkıda bulunabilecek CHED gibi platformların geliştirilmesini sağlar.

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.